

T.
Alkotmánybíróság !
Budapest
/Felterjesztendő a
Fővárosi Törvényszék útján !/

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1205-0/2013
Érkezett:	2013 JÚL 30.
Példány:	1
Melléklet:	4 db
Kezelőiroda:	1

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 16.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Pestán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2013 JÚL 08.
PÉLDÁNY:.....	IV:.....
MELLÉKLET:.....	KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:.....	

Tisztelt Alkotmánybíróság !

A Fővárosi Törvényszék 62.P. 21.337/2011/14 sorszámú és a Fővárosi Ítéltábla 4. Pf. 21.490/2012/3 sorszámú ítéletei ellen Teichter György 2316 Tököl, Pesti út 4/a sz. alatti lakos I. rendű, Sallai Sándor Attila 6000 Kecskemét, Tinódi u.27 sz. alatti lakos II. rendű, és Kódor András 1185 Budapest, Semmelweis u.18. sz. alatti lakos III. rendű alperesek Dr. Vámbéry Gábor és Dr. Bobay Beatrix ügyvédek (1027 Budapest, Kandó Kálmán u. 1. sz.) jogi képviselőink útján az Alaptörvény és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Törvény 27. §. - a alapján

alkotmányjogi panasz-indítványt

terjesztünk elő:

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 62. P. 21.337/2011/14. sz. és a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf. 21.490/2012/3. sz. ítéletek alaptörvény ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel az sérti az

Alaptörvény

Alapvetés M.) cikk 2. bekezdését, mely szerint Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit,

A szabadság és felelősség fejezet/ II. cikkben rögzített emberi méltóság sérthetlenségét,

a XIII. cikk 1. bekezdés szerinti „mindenkinek joga van a tulajdonhoz és örökléshez” alapelvét

a XV. cikk 1. bekezdést amely a törvény előtti egyenlőséget biztosítja és

a XXIV. cikk. 1. bekezdésben megfogalmazott „részhajlás nélkül tisztességes módon és ésszerű határidőn belül történő hatósági ügyintézéshez” való jogát. /Az említett rendelkezés szerint hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni./

A fentiekben hivatkozott alkotmányos rendelkezések biztosítják a magyar állampolgároknak a törvény előtti egyenlőségét, valamint azt az alapelvet, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy tisztességes eljárásban bírálják el az ügyét. Ezen túlmenően a tulajdon védelmét az Alaptörvény szintén garantálja.

A fentiekben rögzített jogaink sérültek a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban volt 62. P. 21.337/2011 sz. ügyben, valamint a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf. 21.490/2012 sz. eljárása során.

Az I. fokú Bíróság kötelezett minket, hogy fizessünk meg felperesnek egyetemlegesen 30.618.878 Ft.-ot, valamint a kifizetés napjáig a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatot, valamint perköltséget.

A II. fokon eljáró Fővárosi Ítéltábla az I. fokú ítéletet helybenhagyta és további perköltséget állapított meg.

Panaszunk indokolása:

Tulajdonunkat képezte a CONTRUCKS Hungary Kft., amely haszongépjárművek értékesítésével foglalkozott.

Jármű finanszírozási hitelkeret megállapodást kötött cégünk felperessel, amely hitelkeret megállapodás értelmében jogosultak voltunk a banktól a haszongépjárművek finanszírozására hitelt lehívni.

I.- II.- és III. rendű alperesek, mint a cég tulajdonosai kezességet vállaltunk a cég tartozásáért.

A hitelkeret megállapodásban, valamint az üzletszabályzatban megállapításra került az, hogy a bank az egyes haszongépjárművek finanszírozásakor az eurotax (eurotax olyan szakértők által elfogadott nemzetközi katalógus, amely Európában forgalmazott járművek értékét rögzíti) érték 80%-ának megfelelő összegű hitelt folyósít részünkre, 20%-ot pedig un. „saját erőnkől” vagyunk kötelesek biztosítani.

Felperes vételi jogot kötött ki az üzletszabályzatban, amely üzletszabályzat arról rendelkezett, hogy a bank vételi joga érvényesítéskori vételárként az eurotax érték 80%-át köteles részünkre megfizetni.

Megjegyezzük, hogy az üzletszabályzathoz nem kaptunk példányt.

Az üzletszabályzat szerint az eurotax vételár 80%-a képezte az opciós vételárat.

A gazdasági válság hatására a forgalmunk csökkent, a céget értékesítettük és erről tájékoztattuk a felperest.

A felperes a hitelszerződéseket felmondta és a hitelszerződések felmondásával egyidejűleg opciós jogával élt.

Együttműködési kötelezettségünknek eleget téve a CONTRUCKS Hungary Kft. a felperesi bank részére az általa 80%-ban finanszírozott vadonatúj, forgalomba nem helyezett gépjárműveket a bank részére átadta.

Hangsúlyozzuk, hogy a finanszírozott gépjárművek vadonatúj 0 km-es gépjárművek voltak, amelyek forgalomba helyezve nem lettek, nem is lehettek, hiszen a bank birtokában volt

valamennyi gépjármű a „törzskönyve”.

A bank a 80%-ban (kb. 51.000.000 Ft. értékben) finanszírozott járművek teljes értékéhez azaz kb. 70.000.000.-Ft.-hoz jutott hozzá a vételi jog gyakorlásakor.

A CONTRUCKS Hungary Kft.-nek tehát ezen vételi jog gyakorlása eredményeként a 20% önerőként kifizetett összege elveszett.

A bírósági eljárás során végig vitattuk azt, hogy a tárgybeli vételi jog kikötés érvényes lett volna, hiszen nem volt konkrét, határozott vételár és álláspontunk szerint üzletszabályzatban nem lehet vételi jogot alapítani.

Az ügyben eljáró I. és II. fokú Bíróság azonban azt állapította meg, hogy üzletszabályzatban vételi jog kikötésére lehetőség van.

Abban az esetben ha osztanánk az ügyben eljáró I. és II. fokú Bíróságnak azon jogi álláspontját, mely szerint vételi jog kiköthető üzletszabályzatban, akkor álláspontunk szerint a vételi jog gyakorlásával egyidejűleg a Polgári Törvénykönyv 375. § /1/ bek. alapján a vételi jogot alapító megállapodásban szereplő (eurotax érték 80%-ának megfelelő!) vételáron kerültek az opciós tárgyak a felperes tulajdonába!

A Bank az opciós jog gyakorlásával egyidejűleg a tárgybeli haszonjárműveket 0 km.-es, kifogástalan állapotban birtokba is vette.

A birtokbavétel tényével, valamint a vételi jog gyakorlásával az adásvételi ügylet felek között létrejött. A Felperes a tulajdonjogot ott és akkor, az előre meghatározott vétel áron megszerezte.

Mindebből megállapítható tehát, hogy a vételi jog gyakorlásával létrejött ügylet szempontjából teljesen közömbös, hogy a felperes a tárgybeli járműveket mikor, milyen forgalmi értéken értékesítette, hiszen azoknak egyoldalú jognyilatkozatokkal megszerezte a tulajdonjogát. Abban az esetben ugyanis ha nem szerezte volna meg a tulajdonjogot, akkor nem értékesíthette volna a járműveket.

A felperes által előadott elszámolási értéket vitattuk és állítottuk, hogy a bizonyítási teher e vonatkozásában felperes oldalán áll fenn.

Az ügyben eljáró I. fokú Bíróság előtt előterjesztettük a szakértői bizonyításra vonatkozó indítványunkat, bár fenntartottuk azon álláspontunkat, hogy felperesnek kell bizonyítani az értékeket, miután azt az alperesek vitássá tették.

Az ügyben eljáró I. fokú Bíróság sürgősen tartotta a szakértői bizonyítást.

A II. fokú Bíróság helyt adott azon alperesi védekezésnek, mely szerint az érték bizonyítása a felperest terhelte volna, hiszen az alperesek a Bank által megjelölt opciós vételárat vitatták, ennek ellenére azonban megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy a valós forgalmi értékek megállapítása sürgősen.

A Fővárosi Ítéltábla ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a szakértői bizonyítást az I. fokú Bíróság mellőzte, érdemi határozatot hozott a szakértői bizonyítás mellőzésével. Rámutatott arra, hogy „tévedett az I. fokú Bíróság amikor az opciós vételár mértéke vonatkozásában a bizonyítási terhet az alperesekre telepítette, tekintettel arra, hogy a

felperesi jogelőd által felkért szakértő véleményét az alperesek vitatták, így a Ptk. 164. §. (1) bekezdése értelmében a felperesi jogelődöt terhelte volna a gépek opciós vételárának a bizonyítása. Ennek keretében igazságügyi gépjármű szakértő bevonását indítványozhatta volna”.

Ugyanakkor azt a következtetést vonja le a II. fokú Bíróság, hogy: „helyesen jutott az I. fokú Bíróság arra a következtetésre, hogy a perbeli esetben nincs jelentősége az opciós vételárnak, az általános szerződési feltételek 18. 1. c. pontja kimondja: a felperesi jogelőd a gépjármű eladása révén hozzá befolyt vételárral a kereskedő, alperesi jogelőd felé elszámolt, tehát jelen esetben nem az opciós vételár, hanem a gépjármű eladását követően ténylegesen befolyt vételár képezi az elszámolás alapját, így helyesen járt el az I. fokú Bíróság amikor az alperesek által szükségtelenül indítványozott gépjármű szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványnak nem adott helyt.”

A fenti okfejtés teljesen ellentétes a Ptk. vonatkozó rendelkezéseivel. Elszámolási kötelezettség valóban terhelte felperest, hiszen az opciós vételárnál magasabb értéket képeztek a tárgybeli járművek. Felperest tulajdonjoga megszerzését követően valóban elszámolási kötelezettség terhelte volna, így pedig kb. 20 % visszatérítési kötelezettsége lett volna a CONTRUCKS Hungary Kft. felé.

Az általános szerződési feltétel arról rendelkezik, hogy a befolyt vételárral el kell számolnia.

A felperes az eurotax 80%-ának megfelelő hitelt folyósított az adott gépjárművekre és az eurotax 80%-ának megfelelő opciós vételárakon gyakorolhatta vételi jogát. Felperes azonban 100% forgalmi értékű haszonjárműhöz jutott /az adós által finanszírozott 20 %-os önerőre tekintettel/, így az általános szerződési feltételek megkötésekor vélelmezhető volt, hogy nem a forgalmi érték 80%-ért fogja értékesíteni a járműveket. Ennek megfelelően az elszámolási kötelezettségnek irányunkban pozitív és nem negatív jellegűnek kellett volna lennie.

A Polgári Törvénykönyv egyértelműen úgy rendelkezik, hogy az opciós vételárnak határozottnak kell lenni.

Ezért az Ítéletábrának azon rendelkezése amely azt állapítja meg, hogy az opciós vételár megegyezik gépkocsi eladásából – a opciós tulajdonszerzést követő több, mint 1 éven túl - ténylegesen befolyt vételárral teljesen törvényellenes. Az opciós vételárnak ugyanis a vételi jogot alapító megállapodás megkötésekor kell, határozottnak és fixnek lennie.

Ezen túlmenően a befolyt vételár összecszerűségét is vitattuk, tehát ez esetben is a felperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy miért áron alul értékesítette a gépkocsikat.

Hivatkoztunk az I. fokú eljárásban arra, hogy a felperes több mint egy évig nem értékesítette a gépkocsikat, nem árulta azokat, sőt az általunk küldött vevővel nem tárgyalt.

Mindezek alapján tehát legfeljebb felperesi magatartás következtében érhetne a felperesi céget kár.

Megjegyezzük, hogy álláspontunk szerint a felperesi cégnek az értékesítésnél eljárat alkalmazottai magatartása a polgári jogi szempontokon túlmutatnak, hiszen nevezettek 70.000.000.-Ft értékű gépparkot értékesítettek kb. 30.000.000.-Ft értékben.

Felperes magatartása felperesnek és a sérelmezett ítéletek ezzel egyetértő megállapítása a tulajdonhoz való jogunkat csorbította, hiszen jogszabálysértéssel megítélt összeget - mely kamataival és a perköltségekkel együtt kb. 50.000.000 Ft.-ot is eléri – nem tudjuk életünk hátralévő részében megfizetni. Ezután bármit szerzünk, az már végrehajtás alá kerül, akkor, amikor a felperes 50.000.000.-ft. kölcsön fejében 70.000.000.-Ft értékű gépparkhoz jutott és azt töredék áron elkótyavetyélte. Ez a felperesi magatartás nem róható a mi terhünkre, mert ez jogszabály és alaptörvényben biztosított jogainkkal ellentétes.

Egész életünkben megbélyegzett emberek vagyunk, nem lehet soha tulajdonunk, végrehajtás hatálya alatt kell hátralévő éveinkben élni, ami az emberi méltóságunkat nagymértékben sérti, otthonunkat elveszítjük és a hajléktalanság veszélye fenyeget minket akkor, amikor a felperes minimum gondatlan eljárása okozta az esetleges vagyronvesztést. Megbélyegzett emberek lettünk, nem lehet többet vagyonunk, ha bármit szerzünk, úgy azt végrehajtási eljárás során elveszítjük.

Egészségi állapotunk is nagymértékben megsínyli ezt az állandó stresszhatást ami az egész bírósági eljárás során kialakult.

A bíróságok formálisan ítéleztek az ügyünkben, az anyagi jogszabályok teljes figyelmen kívül hagyásával. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogunk is csorbult.

A Fővárosi Ítéltáblán megtartott tárgyalás a koncepciós perek hangulatát idézte. Az ügyben eljáró Bíróság I. fokú Bíróság ítéletének felolvasásával befejezettek nyilvánította az iratismertetést és jogi képviselőnk számára is csak korlátozott lehetőséget biztosított perbeszédének az elmondására.

Mindezek alapján tehát megállapítható, hogy alkotmányban biztosított jogvédte érdekünk sérült, az ügyben eljáró Bíróságok eljárásával és a törvény nem megfelelő alkalmazásával.

A sérelmezett bírói döntések a Ptk. 2. §. és 3. §. ill. 4. §. valamint 375. §-aiba ütközik, valamint a fentiekben megjelölt Alaptörvényben biztosított jogaink sérelmével jár.

Az Alaptörvényben garantált tisztességes gazdasági verseny feltételei csorbulnak, ha a bankok mindent megtehetnek a velük szerződéses kapcsolatba kerülő vállalkozók rovására.

Megjegyezzük, hogy jogorvoslati lehetőségeinket kimerítettük: a Fővárosi Ítéltáblához nyújtottunk be fellebbezést a Fővárosi Törvényszék ítélete ellen.

Előadjuk, hogy anyagi helyzetünk nem teszi lehetővé a felülvizsgálati eljárás kezdeményezését, így az ügyben felülvizsgálati eljárást nem kezdeményeztünk és perújítási eljárást sem.

Kijelentjük, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Törvény 52. §. (5) bekezdésében, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjének 56. §. (1) bekezdésében foglaltak alapján hozzájárulunk ahhoz, hogy a fenti tárgyú alkotmányjogi panaszunkat az Alkotmánybíróság nyilvánosságra hozza.

Kijelentjük tovább, hogy személyes adataink nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk.

Bejelentjük, hogy a Fővárosi Ítéltábla ítéletét 2013. május 13.-án vettük kézhez, így a törvényben biztosított 60 napos határidőt betartottuk.

Az Alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó érintettségünket a mellékelten becsatolt Fővárosi Ítéltábla, mint II. fokú Bíróság által hozott ítélet támasztja alá.

Mellékelten becsatoljuk jogi képviselőink részére adott ügyvédi meghatalmazásunkat.

Budapest, 2013. július 5.

Tisztelettel
Teichter György I. rendű alperes
Sallai Sándor II. rendű alperes
Kódor András III. rendű alperes
jogi képviselő:

Dr. Bobay Beatrix
ügyvéd

1027 Bp., Kandó Kálmán u. 1.
Tel.: 311-4610, 332-4982

Melléklet:

1 db II. fokú bírói ítélet
1 db ügyvédi meghatalmazás